

Nordisk Børnebogspris 2011

Foto: Sunrid í Gong

Marjun Syderbø Kjelnæs
Færøerne

Motivering

Juryen i Nordisk Skolebibliotekarforening (NSF) har på sit møde i København besluttet, at Nordisk Børnebogspris 2011 skal gå til den færøske forfatter Marjun Syderbø Kjelnæs for ungdomsbogen *Skriva í sandin/Skriv i sandet*, der er udgivet af Bókadeild Føroya Lærarafelags i 2010.

Skriva í sandin/Skriv i sandet er en såkaldt novellekreds, bestående af 10 noveller med hver sin hovedperson. Tiden og stedet er en weekend i nutidens Tórshavn.

Skriv i sandet beskriver med dyb indlevelse ti almindelige, færøske unge, som de lever deres liv i dag – med de tanker, ønsker, længsler, følelser, problemer, glæder og sorger, de har. De ti hovedpersoner – 5 drenge og 5 piger – er mellem 16 og 20-21 år.

Novellerne fortæller hver især om, hvordan disse unge forbereder sig til weekenden. De indeholder alle flashbacks, der er med til at give læseren en dybere forståelse for både den enkelte hovedperson samt relationerne og "skæbnefællesskabet" mellem dem. De er ikke alle synlige medspillere i hinandens liv, men alligevel

krydses skæbnerne i disse sammenkædede fortællinger om ungdomslivet i dagens Tórshavn, lilleput-storbyen ude i det store Atlanterhav.

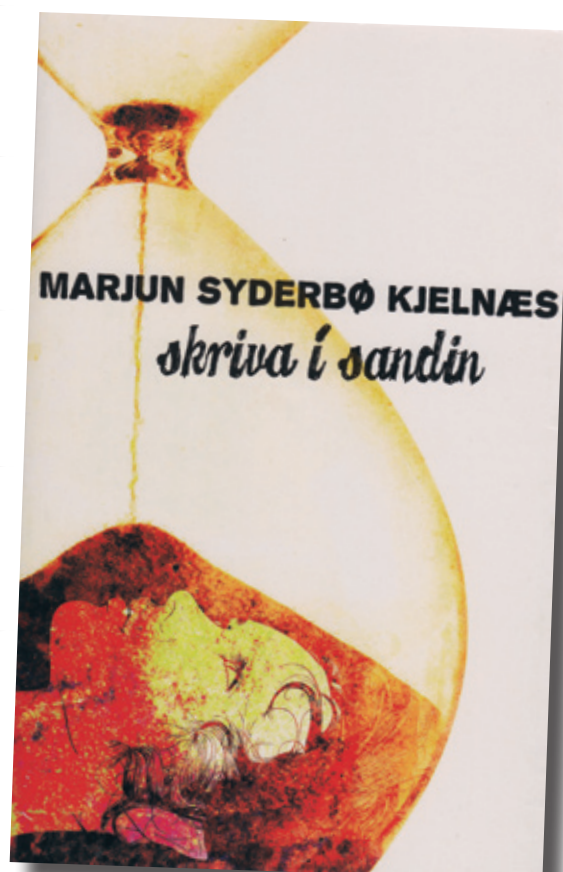
Synsvinklen skifter fra novelle til novelle, så vi som læsere oplever de forskellige handlingsforløb fra den respektive hovedpersons synsvinkel.

Lilleput-storbyens unge slås - måske ikke overraskende - med nogle af de samme problemer som unge andre steder: forelskelse, jalousi, venskaber, piger, drenge, spiseforstyrrelser, vold, mobning, misbrug, sex, homoseksualitet, forældre.

Mere overraskende er det måske, at Marjun Syderbø Kjelnæs tør tage fat i disse problemstillinger, der for fleres vedkommende har været – og stadig er – tabubelagte, ikke bare i det færøske samfund, men i vores vestlige verden i det hele taget. Hun skriver direkte til de unge i et let og hverdagsagtigt sprog, som de forstår og kan identificere sig med.

Prisen, der er en check på 15.000 DKK, vil blive overrakt d. 17. juni på Nordisk Skolebibliotekarforenings sommerkonference i Stenungsund i Sverige.

Nordisk Skolebibliotekarforening, der uddeler prisen, har uddelt Nor-

disk Børnebogspris siden 1985 og styres af repræsentanter fra Danmark, Finland, Færøerne, Island, Norge og Sverige. Se listen over prismodtagere på foreningens hjemmeside: <http://n-s-f.ismennt.is>

Børnebogsjuryen har i år bestået af:

Susann Etzell (FI)
Katarina Wallman (S)
Øystein Norvoll (N)
Karen Odegard (DK)
Tóra Jónsdóttir (ÍS)
Solveig Debess (formand) (FO)

Fin og klar stemme med en fornemt sansende sprogtone!

Af Bent Rasmussen, redaktør af
"SKOLEBIBLIOTEKET"

Marjun Syderbø Kjelnæs er født i 1974 i Tórshavn og har i perioder boet i Danmark, men bor nu igen på Færøerne sammen med sin familie, mand og tre børn. Efter at have afsluttet gymnasiet i 1993 rejste hun til udlandet og tilbragte et år i Israel og derefter fire år i København, hvor hun uddannede sig som sygeplejerske og har arbejdet som sådan i fire år. I de seneste år har Marjun Syderbø Kjelnæs skrevet på fuld tid, idet hun blev tildelt et treårigt arbejdslegat fra Mentanargrunnur Landsins (Færøernes Kulturfond) i 2009.

I 2000 vandt hun førsteprisen i dagbladet "Dimmalætting"s konkurrence med novellen *Russiskur dansur/Russisk dans*, der senere blev titelnovelle i antologien *Russiskur dansur/Russisk dans* i 2001.

Marjun Syderbø Kjelnæs har skrevet noveller og digte for både børn og voksne. De har bl.a. været offentliggjort i julemagasiner, i turistmagasinet "Atlantic Review" og i det færøske litterære magasin "Vencil".

Debutbog

Marjun Syderbø Kjelnæs udgav sin første bog, en novellesamling, *Ein*

farri av kolvetni / Et strejf af kulbrinter, i 2004 og fik meget positive anmeldelser for bogen og modtog desuden et stipendium fra en færøsk fond, som støtter unge talentfulde kunstnere.

I et interview med en færøsk avis efter offentliggørelsen af debutbogen *Ein farri av kolvetni* udtalte hun sig ret slagfærdigt: "Kvinder skal lære at flytte strygebrættet væk, rydde bordet, få deres ægtemænd til at tage sig af børnene og bare sætte sig ned og være sig selv for et øjeblik. Dette er muligt, og det er sådan, jeg kom til at skrive min bog."

Marjun Syderbø Kjelnæs har været medlem af bestyrelsen i den færøske forfatterforening. "SKOLEBIBLIOTEKET" har været i Tórshavn en dejlig dag i maj for at tale med prismodtageren.

Hvad satte dig i gang med at skrive?

"Jeg har altid været glad for at skrive, at nedfælde mine tanker, og jeg har haft nogle små notesbøger igennem hele min opvækst, som jeg har skrevet i, og som jeg har kunnet gå tilbage og kigge og læse i. Det har handlet meget om at være ude at rejse, hvad jeg har oplevet og set, og jeg har hele tiden prøvet at eksperimentere med mine udtryk og har været glad for at lege med sproglige symboler. Jeg prøvede allerede som barn – som ung pige – at beskrive verden på en lidt skæv måde, at se bag om facaderne. Hvorfor ved jeg ikke? Det er ikke noget, der har ligget til min familie. Jeg er opvokset i en religiøs familie, hvor det hele primært handlede om én bog, Bibelen. Det religiøse spiller i øvrigt også en rolle i nogle af novellerne i *Skriva í sandin/Skriv i sandet*."

Hvorfor valgte du at uddanne dig som sygeplejerske?

"Ja, det er jo noget med, at jeg ikke troede på, at jeg skulle skrive. Det var i mit hoved en helt uopnåelig drøm. At skrive var noget, jeg måtte gøre i mine små notesbøger, fordi jeg er opdraget til, at her i verden skal man gøre nytte! Fantasien var ikke så vigtig, fordi der kun var én sandhed – kristendommen – man havde brug for at forholde sig til. Resten var ikke så forfærdelig vigtig. Det vigtige var, hvad man kunne gøre af nytte for andre mennesker her i verden. Min drøm var derfor – altså ikke den inderste drøm om at skrive – at blive sygeplejerske, og så skulle jeg ud i verden – og redde den! Men det er faktisk ikke nemt at forme sit liv, når der er en underliggende drøm om at ville noget andet. Imidlertid fik jeg utrolig meget ud af at læse til sygeplejerske, man kommer i kontakt med en masse forskellige mennesker, det er meget meningsfuldt, og jeg følte det vitterligt meget meningsfuldt, men det var også meget hårdt, fordi man kommer meget tæt på andre mennesker i svære situationer. Jeg tror, man skal være en særlig støbning for at kunne rumme det hele, og når man – som jeg gjorde – bruger så meget tid på at observere mennesker, så tærer det for meget. Jeg læste til sygeplejerske på Rigshospitalet i København og kom så tilbage til Tórshavn, hvor jeg fik job på intensivafdelingen på Landssygehuset, og det er et sted, hvor der sker noget, færdselsuheld, syge børn, døende... Jeg kan huske, jeg har grædt meget og gruet meget for, hvad der nu ville komme, og jeg har været slem til at tage det hele med hjem. Novellen *Kópakona/Sælkvinde* er i øvrigt skrevet med inspiration fra

tiden på intensivafdelingen. Så det korte svar er, at jeg ALTID har skrevet!"

Russiskur dansur/Russisk dans

"I 2000 fødte jeg en datter og fik barselsorlov, og orloven gav mig mulighed for at reflektere over, hvad det var for en uddannelse, jeg havde valgt, og hvad det egentlig var, jeg inderst inde gerne ville. En morgen åbner jeg så avisen og ser, at avisen "Dimmalætting" har udskrevet en novellekonkurrence. Med det samme tænkte jeg: "Det vil jeg gerne prøve!" Jeg begynder at skrive bliver helt grebet af at kunne skrive i nogle længere og bredere sammenhænge. Jeg kan i øvrigt tydeligt huske, at jeg sad uden for avisredaktionen lige inden, novellen skulle afleveres, og jeg tænkte: "Skal – skal ikke?" og var faktisk i tvivl om, om jeg i det hele taget kunne aflevere manuskriptet, men så tog jeg mig sammen og besluttede, at mit bidrag lige så godt kunne ende i skraldespanden på avisen som hjemme i min egen skraldespand. Og en uge senere ringede avisen og sagde, at jeg havde vundet novellekonkurrencen!"

Var det så den berømte sluse, der blev åbnet?

"Ja, men det var også en lettelse, og det var også noget, der gjorde mig lidt nervøs, for nu fangede bordet. Nu skulle andre også læse det, jeg skrev. Det var både en glæde og en frygt. Jeg fik hjælp til redigeringen af en forfatter, og det var en rigtig spændende proces, hvor vi var helt nede i petitesseerne, og det lærte jeg meget af. Så meldte jeg mig til endnu en konkurrence i 2001 i forbindelse med kulturfestivalen "Mjörki í heilum" i Nordens Hus, og her vandt jeg igen. Denne gang med novellen Kópakona/Sælkvinde. Jeg bor jo i et lille samfund, hvor det menneskeligt koster noget at udstille sig selv, så jeg var lidt nervøs for offentlighedens modtagelse af mine noveller."

Har du nogensinde taget et opgør med dit religiøse miljø?

"I bund og grund mener jeg, at det vigtigste opgør, man må tage for at få skabt sig en meningsfuld tilværelse, er opgøret med sig selv. Hvordan vil jeg leve mit liv? Der var meget kærlighed og omsorg i mit barndomshjem, selv om der ikke var megen valgfrihed på mange områder dengang. Nu som voksen jeg har valgt at beholde alt det gode. Det har måske også været svært for mig at få mit "oprør" formidlet, men jeg vil gerne give mine egne børn en friere opvækst end den, jeg selv har fået. Der skal bare lidt tid til, og jeg føler, at der er sket en ændring, både med hensyn til min familie og i samfundet som helhed. Der er kommet en større rummelighed over for både anderledes synspunkter og andre måder at leve på. Jeg skal bare tro på, at det godt kan lade sig gøre."

Nu har du nævnt, at du har fået inspiration fra dit arbejde som sygeplejerske, men hvor henter du ellers din inspiration?

"Jeg er utrolig interesseret i mennesker, i menneskers reaktioner i forskellige sammenhænge. Jeg læser selvfølgelig også mange bøger og ser mange film, men det er ofte de små ting, der inspirerer mig. De to personer Tróndur og Súni i "Skriva í sandin" er faktisk to drenge, jeg har set på en café, og ud fra situationen på cafeen, hvor jeg var sammen med nogle venner, fik jeg inspiration til de to personer. Nogen bliver faktisk bange, når man fortæller sådan en historie, men en sådan situation kan være meget inspirerende, nogle ord, der bliver sagt, en gestus, hvad ligger der i den... det sætter fantasien i gang, og så er det bare med at komme hjem og formulere det. Jeg havde også en leg med en af mine barndomsveninder,

hvor vi sad og kiggede på mennesker, og så skulle vi lave en historie om, hvor de havde været, og hvor de var på vej hen."

Det slår mig, når jeg læser *Skriva í sandin/Skriv i sandet*, at problematikkerne er de samme uanset, om man bor i Tórshavn eller København eller en anden storby i Europa?

"Ja, jeg håber selvfølgelig, jeg har ramt noget alment menneskeligt. Man skriver i det små, men det er i virkeligheden det store, man skriver om, nemlig om det at være menneske. Jeg synes, at netop det har manglet i den færøske litteratur. Vi har altid opfattet os selv som dem, der lever i udkanten af verden, og ser vi på verdenskortet, så ligger vi jo også i et udkantområde, men Færøerne er jo også centrum for nogle mennesker. Og det er det, jeg gerne vil have fat i."

Hvad er det, der driver dig ved computeren? Hvad er det, du gerne vil?

"Nogen har sagt til mig, at jeg skriver på trods, at jeg vil trodse et eller andet. Min opvækst, det, at man

Udvalgte:

- 2000 Novellen *Russiskur dansur/Russisk dans*.
- 2001 Novellen *Kópakona/Sælkvinde* i forbindelse med kulturfestivalen "Mjörki í heilum" i Nordens Hus
- 2004 Novelleantologien *Ein farri av kolvetni/Et strejf af kulbrinte*
- 2006 Novellen *Tað svarta portrið i "Míni jólabók"*
- 2007 Digtet *Og tú fert rennandi* i Magasinet "Vencili" Nr. 2-2007
- 2007 Billedbogen *Hvør fjalir seg í postkassanum?/Hvem gemmer sig i postkassen?*
- 2008 Billedbogen *Hvør fjalir seg í ferðataskuni?/Hvem gemmer sig i kufferten?*
- 2009 Billedbogen *Hvør fjalir seg í smúkkuskríninum?/Hvem gemmer sig i smykkeæskan?*
- 2010 Novellekredsen *Skriva í sandin/Skriv i sandet*
- 2010 Novellen *Skriva í sandin/Skriv i sandet* i den nordiske novellesamling *Elskar - elsker ikki/Elsker mig – elsker mig ikke*

ikke havde en stemme, da man var barn, at man som kvinde ikke har en stemme i samfundet... Jeg synes ikke, jeg skriver på trods, men snarere på trods af det hele, og det er en lidt anden vinkel, og jeg har fået mod til at bruge min stemme, som jeg måske har været lidt bange for at bruge tidligere, så det er altså også en kamp med mig selv."

Hvad er det, der gør det så fascinerende at skrive – sådan hvis man skærer helt ind til benet?

"Jeg synes, det er meget svært at sætte ord på det. Det er ligesom en del af det, jeg er nu. Det er en måde at ånde på. Jeg kan slet ikke forestille mig, hvis jeg en dag vågnede op og ikke skulle skrive mere. Det ville være helt forkert, men det betyder naturligvis ikke, at der ikke er morgener, hvor det kan synes svært. At skrive er også en slags kamp."

Et skuespil og en roman

Marjun Syderbø Kjelnæs har netop færdiggjort et skuespil, der skal sættes op på Den Færøske Nationalscene til næste år, og det er hun naturligvis meget spændt på. Hun finder altid – synes hun selv – emner, der er lidt svære at røre ved. Stykket handler om et selvmord og om det tab, som de pårørende sidder tilbage med. Hun har arbejdet tæt sammen med instruktøren Eyðun Johannessen, der skal instruere stykket. Desuden er hun

i gang med en roman, men den vil hun ikke tale om, før den er færdig. Det er – siger hun – meget anderledes at skrive en roman end en novelle, hvor det drejer sig om at koge stoffet ned til en suppeterning, mens en roman skal slås anderledes stort op.

Ein farri av kolvetni/Et strejf af kulbrinte

Novelleantologien *Ein farri av kolvetni/Et strejf af kulbrinte* – Marjun Syderbø Kjelnæs' første bog – udkom i 2004 og består af 9 noveller, heraf en i eventyrgerenren, 9 "prøveboringer", som hun selv udtrykker det. De handler om mennesker, der er på udkig efter noget – uden at vide det. Alle historierne har en kvindelig hovedperson. Novellerne er skrevet, mens det færøske samfund var helt oppe at køre på grund af prøveboringer efter olie.

Tre billedbøger

Hvør fjalir seg í postkassanum?/Hvem gemmer sig i postkassen? er en billedbog, der er illustreret af den færøske kunstner Hanni Bjartalíð, der bor i Finland. Historien er oprindeligt skrevet som et radiospil, en juleføljeton i 18 afsnit. Hovedpersonen Victoria er en lille pige, der opdager, at en lille mand opholder sig inde i postkassen uden for hendes hjem, og han ændrer hendes liv fuldstændigt. De to får kontakt med hinanden, og så sker der en masse. Den lille mand, der bor i postkassen, er den lille mand inde i

os alle sammen, som er lidt bange for verden, fortæller Marjun Syderbø Kjelnæs.

De to efterfølgende billedbøger *Hvør fjalir seg í ferðataskuni?/Hvem gemmer sig i kufferten?* og *Hvør fjalir seg í smúkkuskríninum?/Hvem gemmer sig i smykkeæskan?* var ligeledes oprindeligt skrevet som radiospil, idet radioen gerne vil have en fortsættelse af historien med Victoria og den

lillebitte mand i postkassen. Hanni Bjartalíð har også illustreret disse to billedbøger.

I *Hvør fjalir seg í ferðataskuni?/Hvem gemmer sig i kufferten?* tager Victoria ud at rejse, og med sig hjem har hun en anden lille mand, der er grøn og fra Jamaica. Det handler selvfølgelig om at lære acceptere mennesker med en anden hudfarve.

Hvør fjalir seg í smúkkuskríninum?/Hvem gemmer sig i smykkeæskan? handler om døden og om angsten for at miste. Victorias mormor bliver syg, men heldigvis dør hun ikke. "Jeg skal dø," siger mormoderen på et tidspunkt til Victoria, "men ikke lige nu."

"Det var en sjov oplevelse at skrive de tre billedbøger, og jeg troede faktisk ikke, at jeg kunne skrive børnebøger, men det vidste min forlægger, Niels Jákup Thomsen, Bókadeild Føroya Lærarafelags, godt, sagde han, da jeg havde skrevet dem, smiler Marjun Syderbø Kjelnæs.

Hvor har du fået ideerne fra til novellekredsen *Skriva í sandi/Skriv i sandet*?

"Jeg tog på et skrivekursus på Vallekilde Højskole i Danmark. Jeg ville gerne lære noget mere om at skrive børnebøger, men jeg endte i workshopen, der handlede om at skrive ungdomsbøger. Også her blev jeg lidt overrasket, for jeg havde en meget beskyttet ungdom, gik ikke så meget i byen og havde ikke så mange erfa-

Priser:

- 2000 Den færøske avis "Dimmalætting". Førsteprisen for romanen *Russisk Dance*.
- 2001 Nordens Hus i Tórshavn. Andenprisen for novellen *The Seal Woman*.
- 2001 Listastevna Føroya, 2. præmie (Faroese Artfestival – novellekonkurrence).
- 2002 Listastevna Føroya, 1. pris (Faroese Artfestival – dramakonkurrence).
- 2002 Nordens Hus i Tórshavn. Førsteprisen for radiospillet *Angst*.
- 2004 Hæderslegat fra Thorvald Poulsen av Steinums fond.
- 2008 Barnabókavirðisløn Tórshavnar býráðs (Tórshavn byråds børnebogspris).
- 2008 Førsteprisen i ungdomsnovellekonkurrence.
- 2011 The White Raven label
- 2011 Nordisk Børnebogspris.

ringer fra den tid, men jeg oplevede, at der var meget brede rammer for at eksperimentere med sproget inden for ungdomsbogensgenren. Jeg skrev en af novellerne i *Skriva i sandi/Skriv i sandet* på kurset, og lagde den så i skuffen. Men så blev der udskrevet endnu en konkurrence, en nordisk konkurrence, hvor Færøerne skulle bidrage med to noveller, og så skrev jeg novellen, som jeg var startet på på Vallekildekurset, færdig. Den fik titlen *Halgimenni/Helgen*, men så "mødte" jeg som tidligere nævnt personerne Súni og Tróndur på en café og skrev så novellen *Skriva i sandi/Skriv i sandet* plus en mere, den første i samlingen med titlen *Erla kongsdóttir*, hvor alle ti personer i novellekredsen bliver forbundet, og pludselig havde jeg hele persongalleriet. Jeg sendte alle tre noveller ind til konkurrencen, og man valgte så *Skriva i sandi/Skriv i sandet* til den nordiske antologi *Elskar - elsker ikki/Elsker mig – elsker mig ikke*. Men så kunne jeg ikke holde op. Jeg måtte bare skrive om dem alle sammen, og det blev et eksperiment, som blev meget spændende. Alle ti personer

er "hovedperson" i en novelle, og jeg undrer mig stadig over alle de misforståelser, der kan opstå mellem mennesker." (*Se Eiler Jensens analyse af novellen Skrive i sandi/Skriv i sandet andetsteds i portrætfolderen! Red.*)

Hvor henter du dine problematikker – fra dit eget liv eller ved at være obs på de helt unge?

"Man stjæler jo hele tiden som forfatter. Jeg har en lillebror, der er 13 år yngre end mig, og vi har snakket meget om mit projekt med novellekredsen. Han griner, når jeg ikke kan finde ud af, hvordan unge mennesker snakker sammen. Vi er faktisk kommet tæt på hinanden i den proces. Han har mange kontakter, han er på nettet, mobiltelefonen, ude i bylivet og har fået en helt anden opvækst, end jeg har. Nogle gymnasieelever har bebrejdet mig, at jeg ikke skriver noget om Facebook, men jeg har da en stalker med i en af novellerne. Imidlertid synes jeg, det kan blive for smart. Det er meget bevidst, at personer i novellerne er filtret sammen, så novellerne på en måde kan hjælpe hinanden, støtte hinanden.

Hvad driver dig?

"Det føles meningsfuldt at skrive, og jeg føler nu, at jeg gør nytte for andre mennesker. Det færøske samfund bliver langsomt mere og mere rummeligt, og jeg føler, jeg gør nytte i den udviklingsproces og ikke "bare" i min egen familie og omgangskreds, men også i det store perspektiv, så der bliver plads til at snakke om tingene. Der er stadigvæk mange tabuer på Færøerne, og måske er vi lidt længere om at ændre på tingene end andre steder i verden. Der ligger en stor angst i mange mennesker, fx for homoseksualitet, og jeg føler, at for få tillader sig at deltage i debatterne. Det danske samfund er langt mere sekulariseret end det færøske, og det spiller selvfølgelig en rolle i den offentlige debat på Færøerne, og det kan være lidt anstrengende ind imellem."

Hvordan ser du på dig selv og dine skrivelier i fremtiden?

"Jeg synes, jeg er kommet et langt stykke hen ad vejen mht. at få lov til at udtrykke det, jeg gerne vil. Jeg har fået en fantastisk mulighed med det tre-årige arbejdslegat, og jeg vil prøve at komme så langt med mine planer som overhovedet muligt, men ellers er livet for forfatterne på Færøerne ikke nogen let sag. Jeg ved dog, at jeg helt sikkert gerne vil fortsætte med at skrive – også efter at arbejdslegatet er brugt op. Spørgsmålet er bare, hvad der bliver muligt for mig at gøre."

Hjerteligt til lykke!

Marjun Syderbø Kjelnæs har en fin og klar stemme og en fornemt sansende sprogton. Hun fortæller suverænt fra flere positioner og henter sit stof fra mange forskellige kilder. Hendes skrivemåde er eksperimenterende, søgende og nænsom og gør et stærkt indtryk.

Hjerteligt til lykke med Nordisk Børnebogspris 2011!

The White Ravens

Skriva i sandi/Skriv i sandet er netop udvalgt til en White Raven label 2011. The White Raven label gives til bøger, som fortjener opmærksomhed verden over på grund af deres universelle temaer og/eller deres usædvanlige og ofte nyskabende kunstneriske og litterære stil og design. Titlerne er hentet fra de bøger, som International Youth Library i München modtager til omtale eller som donation fra forlag og organisationer i hele verden. Dette års udvalg består af 250 titler, 36 forskellige sprog fra i alt 52 lande. Se listen på International Youth Library's hjemmeside: <http://www.childrenslibrary.org>

Den der er uden synd

Af Eiler Jensen, cand.pæd., skolebibliotekskonsulent, Greve kommune

Men så kommer de skriftkloge og farisæerne med en kvinde, der var grebet i ægteskabsbrud; de stiller hende foran ham og siger til ham: "Mester, denne kvinde er grebet på fersk gerning i ægteskabsbrud, [...] Da de blev ved med at spørge ham, rettede han sig op og sagde til dem: "Den af jer, der er uden synd, skal kaste den første sten på hende." [...] Jesus rettede sig op og sagde til hende: "Kvinde, hvor blev de af? Var der ingen, der fordømte dig?" Hun svarede: "Nej, Herre, ingen." Så sagde Jesus: "Heller ikke jeg fordømmer dig. Gå, og synd fra nu af ikke mere (Johannes Kap. 8, 3-11).

Súni er vild med Tróndur. De arbejder sammen på Shell-tanken, de går i byen sammen, de fester sammen, men det eneste, Súni har lyst til, er at være sammen med Tróndur, der til gengæld vil være sammen med alle de piger, der falder hans vej forbi. Han har stor appetit på tilværelsens syndige sider. Han er tydeligvis på vej ud af sin uskyld og ind i voksenalderen, hvilket vises allerede i novellens begyndelse, idet novellen åbner med, at de to er på arbejde. Tróndur flirter med et par piger, som Súni synes er **alt** for unge, ikke mere end 13-14 år. Men hvad generer det Tróndur, at de to tøser glør efter ham og fniser og hviske-tisker, mens Súni småfornærmet udleverer

franske hot dogs til en sur kvinde og kommer til at give forkert tilbage til en åndssvag stodder. Alt er galt og næsten ved at bryde sammen, da Tróndur tilmed dårligt nok gider hente flere pølsebrød.

Kærlighed er en hård branche

Når de arbejder på tanken i weekenden tager Tróndur ikke hjem til sig selv, der er for langt, så han bor hos Súni – Det er nærmest som at piske sig selv. Natten tilbringer de i Súnis værelse, hvor Tróndur ligger på en madras på gulvet – så Súni kan læne sig ud over kanten på sengen og kigge ned på Tróndur: *Først nu er det for alvor begyndt at gå op for ham, hvad drengen der ligger der på gulvet, egentlig betyder for ham. Mærkeligt nok er tanken ikke så skræmmende, selv om han utvivlsomt burde skubbe den så langt*

væk som muligt. Man skal bemærke, at de bor i et lille færøsk samfund, og hvis man der skejer ud eller opfører sig for outreret, så kan det være pinefuldt at bo der. Da Tróndurs onkel på et tidspunkt spørger dem, om de er et par bøsserøve eller hvad? – så lægger Tróndur provokerende sin hånd på onklens lår, og denne reagerer voldsomt og forsvinder ud på toilettet. Og i den forbindelse hedder det om Súni: *Han får igen lyst til at tale om det primitive og uciviliserede.* Følelser kan være en rå affære. Som det hedder hos Kristen Bjørnkjær: *Kærligheden er en hård branche, Tag, hvad der kommer, eller hold dig væk.*

Men når Súni forsøger en tilnærmelse, undviger Tróndur. Han

tænker: Tróndur, alt er Tróndur. Men da de i novellens afslutning er til "et gudeligt møde" og hører om ovenstående citat fra Bibelen, går det op for Súni, at det aldrig bliver de to, der bliver kærestere (*Alt kan ikke længere være Tróndur*). Han beder på hjemvejen om at blive sat af bilen, de kører i, og han går

PS:

Marjun Syderbø Kjelnæs' novelle *Skriv i sandet* er titelnovellen i prisvinderbogen *Skriv i sandet* og kan læses på dansk i novelleantologien "Elsker mig – elsker mig ikke? - Kærlighedsnoveller fra hele Norden". People's Press, 2010. 192 sider. Novellerne handler om forelskelser og kærlighed og er skrevet af 16 unge forfattere fra otte nordiske lande. Novellesamlingen er den fjerde udgivelse i et fællesnordisk forlagsprojekt, støttet af Nordisk Ministerråd.

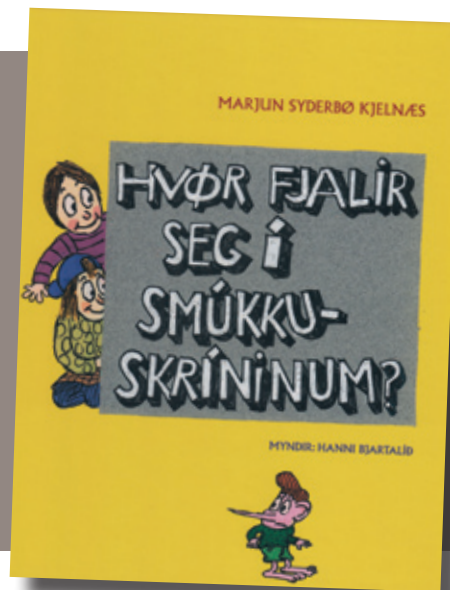
langs med havet, ser ud over det og tænker på sandet nede på stranden. *Han burde gå derned, burde skrive de nødvendige ord i sandet, burde lade havet suge dem til sig og skylle dem op på hver eneste strand i hele verden.*

Hvem er synderen?

Episoden i Johannes Evangeliet handler om synd og tilgivelse. Spørgsmålet er, hvem der i denne fine fortælling er en synder – hvis ikke dem begge to. Tróndur, fordi han øver sig i at blive voksen og i at komme fri af sin uskyld – eller Súni, fordi han går omkring med sine hemmelige – men ikke mindre syndige tanker. Hvem er det lige, der har brug for at få tilgivelsen tilsagt? Og hvad kan i givet fald skrives i sandet?

Tak til Bókadeild Føroya Lærarafelags for hjálp og støtte til denne portrætfolder!

SKRIVA Í SANDIN · MARJUN SYDERBØ KJELNÆS

NORDISK
SKOLEBIBLIOTEKARFORENING

- Nordisk børnebogspris 2011
- Nordurlendsk barnabókavirðislon 2011
- Norrænu barnabókaverðlaunin 2011
- Nordiska barnbokspriset 2011
- Nordisk barnebokpris 2011

MARJUN SYDERBØ KJELNÆS
skriva í sandin

FØROYA LÆRARAFELAG
BÓKADEILDIN
www.bfi.fo